byrde paa 4 pro mille. For det i Praksis jo ikke ualmindelige Tilfælde, at der indskydes flere Mellemled mellem den effektive Køber og Sælger, der optræder som Selvkontrahenter, gaar Ændringen ud paa at fastsætte $^1/_4$ pro mille Afgift for hver af disse Mellemmænd, d. v. s. $^1/_2$ pro mille for Handeler imellem Vekselerere indbyrdes som Selvkontrahenter.

Ændringsforslag.

Til § 3.

Af *Udvalget* undtagen Schovelin:

1) 1ste Stykke affattes saaledes:

„Opgørelsen skal forsynes med Stempel i Forhold til de overdragne Papirers samlede Værdi med 40 Øre for hver 200 Kr. eller Del deraf.“

Af *Udvalget:*

2) I 2det Stykkes 2den—3die Linie ændres Ordene „nedsættes . . . halve“ til Ordene: „nedsættes ved Køb Afgiften til det halve“.

3) I Nr. 2), sidste Linie, udgaar Ordene: „dog mindst med 10 Øre“.

4) I Nr. 3), sidste Linie, udgaar Ordene: „med Tillæg af mulig Opgæld“.

Af *Schovelin:*

5) 1ste Stykke ændres saaledes:

„Opgørelsen skal forsynes med Stempel af indtil 40 Øre for hver 200 Kr. eller Del deraf (2 pro mille) i Forhold til de overdragne Papirers Købs- eller Salgsværdi efter følgende nærmere Regler:

a) Hvis Overdragelsen sker uden Mellemmand, betales Stemplet fuldt og bæres med Halvdelen (1 pro mille) af hver af Parterne.

b) Hvis den ene af Parterne er Vekselerer, og Handelen for hans Vedkommende sker for egen Regning, er Stempelafgiften $1^1/_4$ pro mille, hvoraf Kunden betaler 1 pro mille og Vekselereren $^1/_4$ pro mille.

c) Hvis den ene af Parterne er Vekselerer, og Handelen for hans Vedkommende sker i Kommission, nedsættes Stemplet til det halve, 1 pro mille, der betales af Kunden.

d) Hvis begge Parter er Vekselerere, og Handelen for begges Vedkommende sker for egen Regning, nedsættes Stempelafgiften til $^1/_2$ pro mille, hvoraf hver af Parterne bærer Halvdelen.

Hvad der i denne Lov er fastsat for det Tilfælde, at en Part er Vekselerer, gælder ogsaa Banker, Vekselmæglere eller andre, der driver saadan Omsætning med offentlige Værdipapirer, at de er pligtige til at føre Bøger efter Lov Nr. 98 af 10. Maj 1912.“

Til § 4.

Af *Udvalget:*

6) Punkt c) ændres saaledes:

„c) naar hos den oprindelige Udsteder eller dennes Stedfortræder Værdipapirer ombyttes med nye af tilsvarende Art og Værdi uden Vederlag ud over i Vedtægt eller paa anden Maade for saadan Ombytning fastsat Kendelse,“.

7) Der tilføjes som nyt Punkt:

„d) Ved Arbitrageforretninger med Aktier i danske Selskaber, for saa vidt angaar Forholdet mellem den herværende Part og Parten i Udlandet. Naar den herværende Part er Vekselerer og videresælger Aktierne eller selv indtræder som Køber, svares halv Afgift.“

Til § 5.

Af *Udvalget* undtagen Schovelin:

8) I 1ste Linie udgaar Ordene: „samme Dag, som“, og i Stedet sættes: „senest Dagen efter at“.

Af *Schovelin:*

9) Efter 1ste Linie tilføjes: „eller saa snart ske kan uden unødigt Ophold“.

Af *Udvalget:*

10) I 3die Stykke, 2den Linie, indføjes efter Ordene „I Kommission“ Ordene: „hvis den er sket som Led i en Arbitrageforretning, skal den forsynes med Paategning: „Arbitrage“.“